

ISBN 978-973-0-43257-2

Seria Evoluția Planetară *AMRATRA și Emil Străinu*

Proiectul: OM – Apariția și evoluția Civilizației Umane

Conexiunea în fractal - Legile și principiile de funcționare a Universului

București

Publicat de **QuantaX**
quantax1@proton.me

Cuprins

Cuvânt înainte.....	5
1.De ce Pământul?	6
2.Pro și contra	9
3. Finalizarea unei idei	13
4.Teme abordate și proiecte care nu au corespuns	17
5. Designul primelor module umane	21
6. Dezvoltarea primitivă și actualizările	28
7. Modele, proiecte și liberul-arbitru.....	33
8. Dezvoltarea tipurilor de oameni	39
9. Reconectarea la sursă	45
10. Începuturi și finaluri	52
11. Elaborarea și sădirea raselor.....	58
12. De-a lungul și de-a latul	63
13. Stabilizarea lumii materiale.....	69
14. Formarea comunităților și interacțiunea dintre ele.....	73
15. Proiectul uman și îmbunătățirile sale	80
16. Orgoliul, lăcomia și neîndestularea	86
17. Modificarea mintalului și a raționalului	94
18. Analiza rezultatelor primare	99
19. Limbi și obiceiuri. Turnul lui Babel.....	103
20. Un nou proiect, o nouă viziune	107
21.Profeții și mesajele lor.....	116
22. Divinitatea ca reprezentare în religii	121
23.Războaiele de cucerire, puterea și averea.....	125
24. Legislația, armă sau îngrădire	130
25. Legile ordonării în haos.....	134
26. Intervenții de-a lungul vremii.....	140

28. Teme și proiecte acceptate sau retrase de-a lungul timpurilor	156
29. Rezistența la schimbare.....	160
30. Energia și poluarea.....	164
31. Evoluția și stagnarea	169
32. Idei transmise. Cui? De ce?	175
33. Plecări pentru evoluție	179
34. Avans și regres	183
35. Definiția unei civilizații	188
36. Indicatoare, reguli și examene	193
37. Înainte și înapoi.....	202
38. De ce eu?	207
39. Triumful și apusul	212
40. Traversarea etapei dintre cicluri.....	216
41. Alegând dintre aleși	222
42. Crearea civilizației și dezvoltarea ei	227
43. Iluminarea și pierzania	231
44. Cum să fii acceptat în Univers	236
45. Importanța și nepăsarea.....	239
46. Cine trece clasa? Cei care vor fi promovați	244
47. O nouă abordare	249
48. În grup sau singular.....	252
49. Perioada actuală, direcția	256
50. Viitorul, luminos sau înfricoșător?	260
Cărți publicate de AMRATRA	264

Cuvânt înainte

Cartea „Proiectul OM” reprezintă o fascinantă descriere a apariției, istoriei și evoluției speciei umane, primită prin channeling de la entitățile superioare care au contribuit la crearea și progresul civilizației noastre. Această lucrare este dedicată celor care doresc să-și schimbe perspectiva asupra existenței lor.

Viața pe Pământ este un dar prețios, pe care îl experimentezi chiar acum, aici. În vasta țesătură a universului, Pământul este una dintre planetele pe care a fost plantată o civilizație, aflată în plină dezvoltare.

Descoperă ce înseamnă să fii om și care este adevărata ta menire.

Scrisă cu dragoste pentru aceia care caută să evolueze, să înțeleagă și să se ridice la un nivel mai profund de înțelegere a sensului existenței.

Echipa de monitorizare a evoluției & elită tehnică a Universului

channeling prin
AMRATRA

1. De ce Pământul?

Înainte de a exista sub forma unei planete, Pământul a fost doar un proiect. Așa cum se întâmplă în elaborarea oricărui plan, au existat mai multe propuneri. Ideea conceperii planetei a pornit din dorința de a realiza un proiect special, minuțios gândit, caracterizat printr-o mare diversitate, multiple forme de relief, anotimpuri distincte și condiții de viață inedite.

Diversitatea a stat la temelia întregului demers, îmbrățișând o paletă coloristică vastă și o multitudine de forme transcendente, fiecare purtând în sine un rost bine definit. Astfel, s-a hotărât crearea unei lumi fizice, alcătuită dintr-o multitudine de particule capabile să formeze legături stabile și să dea naștere unor structuri și forme din ce în ce mai complexe.

Ce este materia? Materia reprezintă starea în care particulele subatomice prin interacțiunea dintre ele, devin stabile pe o perioadă de lungă sau scurtă durată. Iau naștere compoziții atomice și moleculare sub forma stărilor de agregare: lichidă, solidă, gazoasă, plasma fiind o stare de transformare și nu de agregare.

Privind în ansamblu, putem observa că planeta Pământ este alcătuită din module și submodule care stau la baza lumii materiale, a cărei existență este condiționată de respectarea unor reguli precise. Regulile de formare ale lumii fizice rămân neschimbate, iar materia se află într-un proces perpetuu de compunere și descompunere, ca urmare a legăturilor și a interacțiunilor constante dintre particulele subatomice care o alcătuiesc.

Lumea materială în care vă aflați este rezultatul funcționării acestor principii și va continua să existe atât timp cât regulile vor fi respectate și urmate.

Terra a fost constituită pe parcursul unei perioade relativ îndelungate, fiind integrată în Sistemul Solar, care, la rândul său,

este interconectat cu alte sisteme din Univers. Inițial, s-a intenționat ca și pe celelalte planete ale Sistemului Solar să fie implementate proiecte distincte, fiecare având o tematică specifică. Totuși, acest plan nu a fost dus mai departe, din cauza vastității creațiilor deja existente în Univers. Tematica aleasă pentru planeta Pământ a fost dezvoltarea unei lumi care să reunească o diversitate de creații inedite, un spațiu în care particularitatea proiectului consta în posibilitatea ca informația să fie percepută ca fiind fizică.

Tot ceea ce există în Univers are la bază informația. În cazul planetei Pământ, structura și conținutul informațional au fost concepute astfel încât să se manifeste sub o formă agregată și condensată, percepută ca materie. Iar datorită sistemului tău de percepție, adaptat special acestui mediu, poți interacționa cu această informație, interpretând-o ca fiind fizică. Astfel un pământean, întrucât este înzestrat cu cinci simțuri, poate interpreta atât forma materiei, precum și alte atribute: greu, ușor, cald, rece, strălucitor, colorat, gust, miros etc.

Proprietățile materiei sunt recepționate prin intermediul sistemului de percepție adaptat unei lumii „fizice” tridimensionale. Câtă vreme exiști sub forma umană, sistemul tău de percepție va face posibilă analiza și interpretarea informației într-un mod aparte.

Pământul a fost conceput inițial ca un spațiu al diversității formelor și culorilor – atribute ale materiei percepute prin simțuri – care să poată fi admirate într-o lume în care manifestarea era materială. Modul în care este recepționată și interpretată informația pe Pământ diferă față de alte lumi, planete din Univers.

Proiectul a fost conceput și finalizat fiind utilizate particule de diferite tipuri, selectate pentru proprietățile lor de a se lega și a forma structuri materiale compuse. De-a lungul timpului, aceste particule subatomice s-au combinat în moduri tot mai variate, iar materia a evoluat treptat către formele cunoscute astăzi.

Stabilitatea lumii materiale a fost în cele din urmă atinsă, definită prin repetarea unor tipare bine conturate, iar planeta Pământ și-a început propria traiectorie evolutivă. Respectând regulile impuse, materia s-a organizat treptat, printr-un proces care a durat milioane de ani pământești – numeroase cicluri de rotație ale planetei în jurul Soarelui.

La proiectarea și la execuția planetei voastre au participat nenumărate entități din Univers, care au făcut eforturi susținute pentru realizarea sa. În Univers avem echipe specializate în construcția planetelor, a sistemelor planetare, supernove, galaxii sau alte creații asemănătoare. Toate acestea sunt realizate utilizând metode de proiectare la nivel de înaltă inginerie și tehnologie, care au la bază calcule matematice sofisticate. Nimic nu este lăsat la voia întâmplării. Totul este planificat, calculat, implementat, verificat, ajustat în pași și corectat. Așa cum pe Pământ se construiește un bloc sau o fabrică, noi construim planete, sisteme, galaxii. Noi suntem creatori ca și voi, doar inteligența și modul de abordare, sunt diferite.

Pământul a fost inițial proiectat având ca temă centrală crearea unei planete în care informația, structurată modular sub forma compoziției atomice, să poată fi percepută ca fiind materială. De asemenea, s-a urmărit ca aceste informații să fie interpretate printr-un sistem de percepție și analiză, permițând astfel o interacțiune de tip fizic cu așa-numita realitate.

Aceasta este ideea care a stat la baza apariției planetei voastre ca proiect autonom, integrat într-un vast ansamblu de creații aflate în desfășurare în cadrul Universului.

2. Pro și contra

După ce proiectul planetei Pământ a fost finalizat, iar structura lumii materiale atomice definită, au urmat sute de milioane de ani în care treptat materia s-a organizat în nenumărate forme, stabilizându-se progresiv în cadrul unor structuri tot mai complexe. Apoi, pe planetă au fost introduse primele expresii ale vieții vegetale: organisme monocelulare și pluricelulare, microorganisme, bacterii și plante. În paralel cu dezvoltarea regnului vegetal, au fost introduse și formele de conștiință specifice regnului animal. Fiecare animal adaptat la mediu având un rol precis în menținerea echilibrului în apă, în aer, fie pe uscat.

Tematicile acelor vremuri au vizat implementarea unor tipuri variate de conștiințe care, prin existența lor efemeră, aveau menirea să susțină procesele de transformare ce aveau loc în natură. Principiul de bază era că orice element nou introdus în sistem trebuia să coexiste în corelație cu procesele deja existente.

Pentru orice formă de viață sădită vreodată pe Pământ care a fost introdusă, s-a ținut cont de următoarele reguli:

- transferul de informație din circuitul hrănire-evacuare, să aibă loc prin a fi urmat traseul uscat, apă, aer, astfel încât echilibrul ecosistemului să nu fie amenințat;
- orice conștiință nou introdusă să poată coexista laolaltă cu cele aclimatizate deja, să respecte normele de menținere a echilibrului;
- orice element adăugat nou în sistem va trebui să întrețină la rândul său un rol în transformarea materiei, să respecte echilibrul creat deja;
- orice ființă de pe planetă va urma ciclul existenței: naștere-viață-moarte-descompunere-revenirea sub o altă formă de viață, care reprezintă regula primordială a perpetuării echilibrului;

- orice formă de viață va putea exista, atât timp cât își exercită rolul și nu afectează echilibrul altor forme de viață.

Așa cum probabil știți, în natură există lanțuri trofice prin care animalele și plantele își îndeplinesc menirea, în armonie unele cu altele. O pasăre mănâncă o insectă care, la rândul său, se hrănește cu ceea ce rezultă din descompunerea unei plante, iar pasărea are libertatea de a viețui o perioadă, până când, la rândul său, va deveni hrană pentru un alt animal cu rol asemănător.

Orice ființă de pe pământ, mare sau mică, plantă, animal, bacterie, organism unicelular, este o conștiință de un anumit tip care-și îndeplinește funcția în reglarea și întreținerea echilibrului ecosistemului. Prin felul în care ele se mișcă, trăiesc, se înmulțesc, se hrănesc și mor, creează diversitate, iar existența lor este fundamentală pentru echilibrul planetei.

Așa se desfășoară viața pe pământ de milioane de ani, fiecare organism are traseul său și își îndeplinește datoria existențială. Nimic nu este lăsat la voia întâmplării. Natura însăși, la nivelul universului, funcționează ciclic, iar existența vieții pe Pământ, sub orice formă a sa, se desfășoară urmând cicluri, precum cel zi-noapte (ciclul circadian), al fazelor Lunii sau cel al anotimpurilor.

Ciclurile vieții milioanele de feluri de animale și plante sunt interconectate și funcționează urmând regulile de bază ale existenței ecosistemului. În acest context, dacă ieși dintr-un loc va trebui să adaugi în alt loc. Dacă o specie sau mai multe dispar, alte specii vor trebui să se adapteze, preluând o parte din atribuțiile celor dispărute. Fiecare model de plantă sau animal introdus de-a lungul timpului a fost proiectat să aibă îndatoriri specifice în cadrul lanțurilor trofice și în ciclurile de menținere a echilibrului mediului.

Multă vreme, tematica proiectului Pământ a constatat în introducerea de modele diverse ale unor conștiințe de tip primar, într-un sistem evolutiv (organisme unicelulare, microorganisme, plante, animale), pentru a se diversifica existența ființelor de pe

planetă. Formele de viață introduse au echilibrat și au diversificat ecosistemul, iar prin coexistența lor armonioasă au susținut continuitatea. Apoi, echipele responsabile pentru proiect au decis ca Pământul să fie folosit ca mediu pentru implementarea, creșterea și dezvoltarea unei civilizații, urmând să fie introduse o nouă specie capabilă să evolueze.

În Univers există o diversitate aproape infinită ale formelor de conștiință. *Noțiunea de conștiință implică capacitatea unei ființe de a alege – un drept fundamental cunoscut drept liber-arbitru.* Fiecare conștiință are prerogativa de a-și alege propria direcție de evoluție, în deplină concordanță cu menirea care i-a fost încredințată și cu scopul pentru care i s-a oferit șansa existenței. Astfel, chiar și o bacterie beneficiază de libertatea de a alege, și poate decide cu ce altă bacterie intră în contact, dacă o va consuma, o va distruge sau dacă optează pentru o formă de simbioză. Câtă vreme trăiește și face alegeri, scopul existenței sale este acela de a-și îndeplini rolul în menținerea echilibrului.

În acest fel, plantele, bacteriile, microorganismele și organismele unicelulare își exercită existența respectând ciclul vieții – trăind, reproducându-se și murind – în acord cu misiunea precisă care le-a fost atribuită. Ele au dreptul să evolueze, să se multiplice, să se transforme, dețin instrucțiuni de dezvoltare care le permit adaptarea la condițiile variabile de mediu (temperatură, umezeală, presiune, intensitate luminoasă etc), dar menirea lor primordială se va păstra.

În momentul în care a fost creat, modulul uman a fost conceput cu un dublu scop: acela de a evolua și de a contribui activ la menținerea echilibrului sistemului. Proiectul speciei umane a urmărit să fie realizat un prototip avansat, înzestrat cu o conștiință extinsă și cu funcții superioare, capabil să trăiască în armonie cu toate celelalte componente ale naturii, integrându-se firesc în

biosfera deja constituită. Menirea acestui modul uman era clară: să parcurgă drumul evoluției având acces progresiv la cunoaștere.

Ce înseamnă a evolua spre cunoaștere? Înseamnă că a fost creată un anumit tip de conștiință care, pe lângă faptul că trebuie să se adapteze condițiilor de mediu, supraviețuind și înmulțindu-se, să aibă și capacitatea de a evolua prin adăugarea cunoștințelor, prin a asimila și prelucra informații și experiențe. Să aibă abilitatea să învețe, să înțeleagă, să-și însușească și să transmită informații, comunicând ceea ce a învățat și a înțeles către alte conștiințe de același tip. Noi numim acest tip de proces evolutiv „*capacitate de transfer informațional*”. Fiind dotat cu capacitatea de a face transfer informațional, omul a putut să evolueze, să se dezvolte și să întemeieze comunități de-a lungul timpului.

Aceasta a fost ideea care a stat la baza conceperii primelor module umanoide, pe baza căreia au fost apoi definitivate primele prototipuri de umanoizi cu caracteristicile lor specifice.

3. Finalizarea unei idei

Ideea de a fi creat un model de conștiință capabil să evolueze prin învățare, înțelegere și asimilare a stârnit controverse. *De ce?* Pentru că, la început, intenția era ca planeta să rămână un spațiu special, destinat exclusiv coexistenței diverselor forme de viață într-un echilibru natural, în care splendoarea mediului să fie protejată și păstrată nealterată. Ulterior, când a apărut ideea introducerii unei conștiințe de tip evolutiv, a fost inițiată implementarea primului model de umanoid. Acest model de umanoid primar era dotat cu un sistem de percepție construit pe corelarea celor cinci simțuri fundamentale – mirosul, văzul, auzul, gustul și simțul tactil – prin intermediul cărora putea recepționa informațiile provenite din lumea materială.

A fost dotat cu un sistem de alegere (conștiință) simplist, existența sa în acele vremuri având ca tematică principală supraviețuirea în mediu. El a fost inițializat ca prototip, având o capacitate redusă de asimilare și de a transmite informații către semenii săi. Fiind conceput mai degrabă ca un model de test, acesta a fost dotat cu un procesor (creier) destinat, în primul rând, supraviețuirii, iar abia în plan secundar înțelegerii și comunicării către semeni a celor asimilate.

Ca prototip, era necesar ca, mai întâi, să îi fie testată capacitatea de adaptare la condițiile de mediu și rezistența la supraviețuire, trăind în zone dominate de vegetație densă, precum junglele sau pădurile. Inițial, forma sa fizică a fost asemănătoare cu cea a primatelor, întrucât s-a considerat că îi este util să aibă brațele mai lungi pentru a fi agil și a avea forță fizică.

Omul primitiv a fost inițializat în a respecta natura, având nevoie doar de strictul necesar pentru a se hrăni sau a-și crea un confort minim. Traiul său se desfășura în cadrul naturii, ducând o